

ISTEN BULIRA TEREMTETT

Nyári táborainkban a Szentmiséről volt szó. Amikor a felajánlásról beszéltünk, akkor tudatosítottuk, hogy a kenyér (nehézségeink) és a bor (örömeink) jelenti a mi életünket, amit a Szentmisében felajánlunk Jézusnak. **Jézus az örömeinket is kéri, hogy jelen lehessen benne.** Ha a szórakozásainkat Jézussal egyesülve éljük meg, és neki felajánljuk, akkor ő jelen tud lenni benne, feltéve, ha az ő akarata szerint éljük meg. De ha a világhoz hasonlunk, és mi is ugyanúgy szórakozunk, züllünk, akkor nem tud Jézus jelen lenni, mert Ő nem tud jelen lenni a bűnben. Ezért mondja Szent Pál a Rómaiakhoz írt levélben: „**Testvérek, Isten irgalmára kérlek benneteket: Adjátok testeteket élő, szent, Istennek tetsző áldozatul. Ez legyen szellemi hódolatotok. Ne hasonuljatok a világhoz, hanem gondolkodástokban megújulva alakuljatok át, hogy felismerjétek, mi az Isten akarata, mi a helyes, mi a kedves előtte és mi a tökéletes.**” (Róm 12,1-2) Buli előtt az első kérdés az kell, hogy legyen bennem, hogy mi az Isten akarata. Hogy elmenjek-e ebbe a buliba, vagy nincs ott semmi keresnivalóm... Azért, mert ott túl erős kísértések lehetnek, és nem vagyok elég érett, hogy pozitív hatással legyek a körülöttem lévőkre, hanem lehet, hogy ők lesznek rám negatív hatással, és én fogok hasonlítani hozzájuk, nem pedig fordítva.

Isten az embert örömmre teremtette. „Azokkal, akik örülnek, örüljétek!” (Róm 12,15) A Sátán meg akarja mérgezni ezt az örömet. Fő célja, hogy Isten barátainak örömét megrontsa, hogy megmételtyezze szórakozásainkat. Fő célja, hogy Isten barátainak örömét megrontsa, hogy megmételtyezze szórakozásainkat. Megpróbál rávenni minket, hogy a szórakozásainkba bűnös elemeket is keverjünk, vagy azokat a tiszta örömek mellett méregként beszippantsuk és megtűrjük. Ha ezt nem tudja elérni, akkor azt akarja, hogy tiszták legyünk, mint az angyalok, de hidegek, mint a kígyók – ördögi módon el akarja venni képességünket az örömről. Ez az ördög egyik legnagyobb sikere. Isten lényege a Szentháromságos személyek egysége és perichoresise = egymásban léte. **Az Isten lényege az Atya a Fiú és a Szentlélek szédítően boldog „körtánca”, ahova minket is hívogatnak.** Ennek a végtelenül nagy bulinak a részesei lehetünk. Itt a földön létező legnagyobb „buli” a Szentmise, ha feltárul igazi értelme és bevonódunk ebbe a rejtélyesen bontakozó misztikus körtáncba.

Egy király menyegzőt rendezett a Fiának. – olvassuk Jézus példabeszédében. Minden a Fiúért van és a Szentlélekben áll fenn. Minden a Fiú menyegzőjéért van. De hol a menyasszony? A menyasszonyért lett megteremtve a világ. A teremtés a Fiú jegyajándéka a menyasszonynak, aki az Egyház. Isten nem külön-külön szentel meg bennünket, hanem egy test tagjaként. És nem külön-külön lát minket, hanem elsősorban Fiának testeként (Fiával egy testű menyasszonnyként). A menyasszony az Egyház vagy az egyes lélek, amennyiben az egy testhez (az Egyházhoz) kapcsolódik (adhaeret – vagy van valamiképpen hozzárendelve). A világ és benne az ember ezért a menyegzőért lett megteremtve, hogy részesüljön Isten tökéletesen boldog életében (KEK), a Szentháromságos személyek közötti menyegzői egység örömeiben. Ez a körtánc evilági körülmények között vérből és fájdalomból születik (a bűn miatt). Akkor élünk teljes életet, ha elég merészek vagyunk, hogy az Egyházban az egységnek ezt a szédítően boldog és fájdalmas táncát Jézussal eltáncoljuk halálán és feltámadáson át pünkösdig. A Biblia is a menyegző földi szentségi megjelenítésével kezdődik, a férfi és a nő egyesülésének és felbonthatatlan egységre rendeltségének menyegzői örömköltésével: ez már csont az én csontomból. Jézus is egy menyegzőn kezdi el nyilvános működését János apostol szerint, és a Szentírás utolsó könyve, a Jelenések Könyve, a Bárány menyegzőjével zárul.

NEM AKÁRMILYEN BULIRA...

Isten nem akármilyen bulira hív. Nem közepszerű bulira. Nem lehetsz szánszálmasan igénytelen, hogy azt teszed, amit sokan mások. A buli mindenképp sokba kerül. Jézusé és a világé is. De melyikkel mit nyersz?

„Dicsőítsétek meg Istent testetekben!” (1Kor 6,20) Ahogy táncolok, az is legyen istendicsőítés! Ne egymást fogdosva, smacizva, szemérmetlenül táncoljak. Ugyanakkor, ha arra hív Jézus, bátran testi valómat is adjam bele felszabadultan a buliba, a vidámságba vagy a dicsőítésbe, mint Dávid Király, aki teljes erőbedobással táncolt az Úr ládája előtt, de az Úrnak adjam át. Ez frenetikus élmény tud lenni, főleg, ha mindenki ezt akarja egy keresztény bulin veled együtt. **„Nem tudjátok, hogy testetek a bennetek lakó Szentlélek temploma?” (1Kor 6,19) – Ne szomorítsuk meg a Szentlelket magunkban!** Engedjük, hogy a Szentlélek járja át testünket, lépteinket, mozdulatainkat, táncunkat, mosolyunkat és szabaddá tegyen az önfeledt, tiszta örömről. Ő teremtsen, hozza létre a nagy egymásra figyelő, egymásnak igazi örömet szerző „körtáncot”. Hadd legyen Ő a „bulifelelős”. Aki az igazi jó légkörért felel. Ne mérgezzük a légkört klikkesedéssel, önzéssel, bármilyen bűnnel. **Adjátok testeteket élő, szent, Istennek tetsző áldozatul. Ez legyen szellemi hódolatotok.** (Róm 12,1) Így lehet két Mise közt az életünk mise, vagyis istentisztelet, ha szórakozásainkban is megéljük Isten országát.

JÉZUS VELED BULIZNA, SZÓRAKOZNA – MEGHÍVOD?

Jézus azért jött a földre, hogy meghirdesse és elhozza azt a valóságot, ahol földi keretek között megtapasztalható ez a szédítően boldog körtánc: „**Térjétek meg, mert elközelgett az Isten országa.**” Mostantól beléphetünk ebbe a valóságba, ebbe a hatalmas buliba a megtéréssel, és ha mindenekelőtt és mindenben ezt a valóságot akarjuk megélni. **„Ezért ti elsősorban az Isten országát és annak igazságát keressétek, s ezeket mind megkapjátok hozzá!” (Mt 6,33)** Ha nem Isten országát akarjuk megélni szórakozásainkban, akkor **hiteltelen a templomba járásunk, és tudathasadásos keresztények vagyunk, akiknek van egy templomi és van egy világi arcuk.** Ahogy Illés mondja, döntés elé állítva a népét, hogy: **„Meddig akartok még kétfelé sántikálni?” (1Kir 18,21)** Tehát a megtérés az, hogy többé nem akarok kétfelé sántikálni, és az életemnek nem hagyok egy olyan szeletet sem, amelyből kizárom az Istent tudatosan vagy öntudatlanul. Ezzel kezdődik az egyik evangélium, hogy **elérkezett az Isten országa.** Ez az örömhír, hogy **Istennel közösségre léphetünk, életünknek már nem csak az ünnepélyes vagy vallásos pillanataiban, hanem a hétköznapi pillanataiban is.** Egy királynak a hatalma vagy uralma mindent átfog, mindenre kiterjed a királyságában. És semmi nem pusztán magánügy többé, a polgárok legtitkosabb cselekedetei is kihatnak az egész királyság működésére, gyengítik vagy erősítik azt. Az Isten királysága azt jelenti, hogy **ott van jelen Isten királysága tapinthatóan, ahol Isten akarata érvényesül kapcsolatainkban, a pénzügyeinkben, a szórakozásunkban, a szerelmünkben.** Ahol életünknek mindezen területeit Isten uralma alá

helyezzük. Isten országában **egy dolog a tilos, a bűn**, és az sem azért, mert Ő attól kevesebb lesz, hogyha mi bűnt követünk el, hanem mert mi leszünk kevesebbek. Egy buli akkor jó, hogy ha szabadok vagyunk arra, hogy megigyük egy sört (18 felett), de szabadok vagyunk arra is, hogy alkohol nélkül jól érezzük magunkat. Persze jobb, ha keresztény bulikhoz csak ritka ünnepi alkalmakkor tartozik hozzá az alkohol, hogy erős jele lehessünk annak, hogy létezik egy sokkal mélyebbről fakadó frenetikus öröm és buli, Isten országának menyegzős öröme: **„Hiszen az Isten országa nem eszem-iszom, hanem igazságosság, béke és öröm a Szentlélekben”** (Róm 14,17). Isten országa nincs jelen ott, ahol Istennek azt mondjuk, hogy most ne nézz ide, most ne figyelj ránk. Nagyon jó tesztkérdés lehet a magad számára, hogy pl. *egy társaságban, mikor együtt buliztok a haverokkal, és Jézus ide belépne, vajon mosolyogna-e rajtam. Vagy ha a szerelmeddel együtt vagy és Jézus most benneteket így együtt látna, vajon gyönyörködne-e bennetek.*

Mitől lesz jó egy buli? – kérdeztem Jézustól. Ha meghívtok rá – válaszolta Jézus. Kánában egy fiatal pár meghívta Jézust. Nem is fogyott ki a bor, az öröm, az ünnep. **Ha Jézust magaddal viszed (meghívod) és jelenlétének tudatában bulizol, akkor nem romlik el a bulid**, bármi is történjen. Ha nem Jézus jelenlétében bulizol, akkor elromlik valami, valahogy elszívárog az igazi tiszta öröm.

Nagy baj viszont, ha kettős életet élek, van egy keresztény látszat, a „templomi” valóságom, amit addig mutatok, amíg a bulin ott van a pap és egy világias valóságom, amit akkor mutatok, ha elmegy, vagy, ha nem keresztények közt vagyok. Két végletet kell elkerülnünk: a farizeusi elkülönülést és az elvegyülést – azt, hogy felszippantson minket a világ. Ha egy világi diszkóban én olyannyira elvegyülök, hogy felismerhetetlen, hogy keresztény vagyok, mert én is élvezettel szippantom magamba a bűnt, akkor nem vagyok hiteles. Keresztény embernek nincs semmi keresnivalója züllött diszkókban, szórakozóhelyeken vagy bűnös szórakozásokban (pl. „beavató” gólyatábori közölgésben), hacsak nem a lelkek mentése miatt, mint Jézus (vagyis elhatárolódva a bűntől és nem jól érezve magam ebben a légkörben).

SZEMELVÉNYEK:

A SZENTÍRÁS MIT MOND A SZÓRAKOZÁSRÓL?

A VILÁGBAN, DE NEM A VILÁGBÓL – Jn 17,16-18: **Nem azt kérem tőled, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy óvd meg őket a gonosztól. Hiszen nem a világból valók, amint én sem vagyok a világból való.** Szenteld meg őket az igazságban.

MEGTÉRT EMBER TUD JÓL SZÓRAKOZNI – Ef 4,17-32: **ne éljétek úgy, mint a pogányok**, akik hiúságokon járatják az eszüket. Sötétség borult elméjükre és elidegenedtek az istenes élettől tudatlanságukban, amely szívük megátalkodottságának következménye. **Lelkileg eltoppulva kicsapongásokra adták magukat**, és kapzsiságból mindenféle ocsmányságot űznek. Ti azonban nem ezt tanultátok Krisztustól, **...vessétek le tehát a régi embert, akit a megtévesztő kívánság romlásba dönt**, s öltöztet magatokra az új embert... **Ne adjatok teret az ördögnek**. Semmiféle rossz szót ne hagyja el ajkátok, hanem csak olyan, amely alkalmas az épülésre, hogy amiben kell, javára váljék hallgatóitoknak. **Ne okozatok szomorúságot Isten Szentlelkének, akivel meg vagytok jelölve** a megváltás napjára.

Ef 5,1-20: Kicsapongásról és egvén tisztatlanságról vagy kapzsiságról **szó se essék köztetek, ahogy a szentekhez illik. Ocsmány, léha vagy kétértelmű szót ne ejtsétek ki.** Ez sem illik hozzátok, annál inkább a hálaadás. Legyetek meggyőződve, hogy semmiféle erkölctelennek, tisztatlannak, kapzsinak, más szóval bálványimádónak **nincs öröksége Krisztus és az Isten országában**. Senki ne vezessen félre benneteket üres beszéddel, mert ezek miatt éri Isten haragja a hitetlenség fiait. Tehát **ne vállaljatok velük közösséget**. (Megj.: közösséget vállalom a bűnnel, ha jól érzem magam bűnös közegben és nem fáj, ami ott történik. Isten országát élve ez nem megengedett. Isten országa stílusú csak akkor lehet a szórakozásunk, ha magunk között nem engedjük meg ezeket. Pl. nem részegeskedünk, nem füvezünk, nem fogdosunk egymást, nem vagyunk durvák, csúnya beszédűek stb.) Ne részegeskedjétek, mert a bor léhaságra vezet, inkább teljétek el Lélekkel. Egymás közt énekeljétek zsoltárt, himnuszt és szent énekeket. Énekeljétek és ujjongjatok szívből az Úrnak.

ELSŐ KERESZTÉNYEK ÉS A KORABELI SZÓRAKOZÁSOK

Bizonyos foglalkozások és szórakozások a római korban tiltva voltak keresztények számára. A cirkuszokban rendezett pogány látványosságok akkoriban közéleti eseménynek számítottak. Feltűnt, hogy a keresztények ezeken nem vesznek részt. Egyrészt mert valamely istenség tiszteletére voltak ezek szervezve a legtöbbször, összekötte azok zűrös, sokszor erkölctelen kultuszával (pl. Bachusz istenség tiszteletére a sárga földig itták magukat). Másrészt mert ezek lélekrombolók voltak. **Manapság majdnem minden mozifilm ilyen.** Anyira köze nincs se a szórakoztatáshoz, se semmihez, csak a lélekromboláshoz. Ez nem azt jelenti, hogy a római korban és civilizációban csak aljasság és szenny volt, vagy hogy most csak az lenne. Kultúra és a szubkultúra együtt volt. Igazi kultúra csak az, ami valódi katarzishoz, megtisztuláshoz vezet. **Amitől jobb leszel, miután megnéztél**, befogadtad. Ami felemel. **Csak ilyen filmet szabad megnézni vagy végignézni**, vagy könyvet elolvasni.

A keresztényi fegyveremhez tartozott, hogy általában minimum 3 évig készültek rá a felnőttes keresztelendők és egy kezes kísérte őket. Segítette őket, hogy a hétköznapi életük döntéseit meg tudják hozni, amikor nehéz vagy egyenesen veszélyes is lehet a hitvallás. Pl. nem keresztelték meg, ha olyan fürdőbe vagy színházba járt, ami elég gyakori volt, ahol erkölctelenséggel, pl. meztelenkedéssel volt összekötve az úgynevezett „szórakoztatás”. **„Vessétek le a régi embert szokásaival együtt, és öltöztet föl az újat, aki állandóan megújul teremőjének képmására a teljes megismerésig.”** (Kol 3,9-10) Ma vagyunk-e, leszünk-e olyan bátrak, mint az első századok keresztényei, vagy szánalmasan alkalmazkodunk a világhoz? Akkor, ha egy keresztény nem ment el pl. cirkuszi vagy durvább esetben gladiatori játékokra, volt, hogy kiközösítették, száműzték vagy megölték. Katona vértanú szentek sorát ismerjük, akik védték a Birodalmat, de nem voltak hajlandók a katonasággal együtt járó „elvárt” erkölctelenségeket elkövetni, vagy a nép védelmétől eltérő módon használni fegyveres erejüket (pl. Szent Sebestyén, Flórián). Ma mik azok a foglalkozások, melyek a kereszténységgel nem, vagy csak nehezen összeegyeztethetők? (Akkor ilyen volt a jóvendőmondó, karuzslással gyógyító, bálványiszor készítő, a prostituált és bizonyos helyzetekben a katona, ha nem védelemre hívták meg, stb.) Mottó: **„Ne hasonljatok a világhoz”** (Róm 12,2)

AZ IGAZI SZABADSÁG:

Egy másik helyen azt mondja Isten, hogy **„akár esztek, akár isztok, vagy bármi mást tesztek, tegyetek mindent Isten dicsőségére”** (1Kor 10,31). Arról beszél, hogy az étkezés, ilyen értelemben a partizás is, és minden, amit teszünk, vagy Istendicsőítés, vagy semmi sem Istendicsőítés az életünkben. Ezért megkérdezem, hogy hogyan tudod Istent megdicsőíteni úgy, hogy egy buli nélkülözhetetlen tartozékának tartod az alkoholt. Nem az ellen beszélek, hogy egy buliban vagy szórakozóhelyen ne igyál meg egy sört (ha már nagykorú vagy), hogyha úgy gondolod, hogy most ezt barátilag megtehetnéd, vagy jól esne, hiszen **„minden szabad nekem – mondja Szent Pál –, de nem minden hasznos.”** (1Kor 6,12) **„Csak ne éljétek vissza a szabadsággal a test javára!”** (Gal 5,13)

Legyen szabadságunk arra, hogy jóízűen megigyük egy pohár bort, mint az ünnepi alkalom tartozékát. De a problémák ott kezdődnek, mikor a szórakozás és az alkohol már csaknem elválaszthatatlanul együtt van a fejünkben, és a bulinak már mindenképpen tartozéka az alkohol, és nem is tudjuk nélküle elképzelni. **Igazából a bulinak egyetlen elmaradhatatlan tartozéka van, Jézus.** Ahova vele nem mennél el, oda ne menj el. **Ahova őt nem vinnéd el, oda te sem vagy való.** Tudjuk, hogy Jézus elment a lakodalomra, vagy a vámosok közé, vagy szóba állt az utcanőkkel, de sosem hasonult hozzájuk, hanem fölemelte őket. Egy kicsit veszélyes ez a gondolat, de igaz, hogy **a virág a trágyadombon is virág.** Tehát előfordulhat, hogy körülöttesz trágyadomb van, vagy erkölcsi züllöttség, de te maradj virág! Ugyanakkor honnan tudod, hogy te akkora lelki ember vagy, hogy az, amit oly sok hívő, erős hitű keresztény embernek nem

sikerült megcsinálni, az majd neked sikerülni fog? Például egy megtörtént esetben a diszkóban térítgető lelkész a végén lejáratja a szolgálatát, mert annyira a világ nyelvén akart beszélni, hogy észrevétlenül maga is behasonult és lealjasult arra a szintre, ahogy ott szórakoztak. Nem is könnyű, amire hív bennünket ez az ige, hogy akár esztek, akár isztok, akár fociztok, akár buliztok, akár zenét hallgattok, tegyetek mindent Isten dicsőségére.

Emlékszem, amikor kispapokkal országos focibajnokságot tartottunk, hogy milyen nehezen éltük meg ezt. Ez mindig figyelmeztet engem arra, hogy mennyire erős bennünk a régi ember ösztöne, a nyerni akarás. A sport, ami nagyszerű szórakozás tud lenni, lehetne istendicsőítőssé. A magyar papi válogatottban például Isten dicsőségére és Hazámért szoktam teljes erővel hajtani küzdeni, ha belehalok is. Nem szoktam szándékosan szabálytalan lenni, de emlékszem, hogy ezen a kispap tornán téteccsen talán döntőbe jutásért játszottunk, és az egyik fiú bejutott a kapunk elé, és nem tudtam máshogy megakadályozni, mint hogy hátulról összeakasztottam a lábait. Annyira erős bennem a nyerni akarás, hogy egy szabálytalansággal, és igazából tisztességtelen durva módon vettem véget a támadásuknak. Nem vagyok rá büszke. Sokszor felidéződik bennem ez a szégyenfolt. Nem dicsőítettem meg az Istent testemben.

Életünk két mise között úgy lesz istentisztelet, ha mindent Isten dicsőségére teszünk, szórakozásainkat is. **„Tehát akár esztek, akár isztok vagy bármi mást tesztek, tegyetek mindent Isten dicsőségére.” (1Kor 10,31)** Szent Pál is azt mondja, hogy tudok bővelkedni, de tudok szűkölködni. Tehát tudta, hogy mikor van annak az ideje, hogy élvezze Isten evilági ajándékait, és mikor van ideje, hogy lemondásokat vállaljon vagy szűkölködjék. *Van-e bűnös öröm, vagy élvezet az életedben, vagy olyan szórakozás az életedben, amiben nem engedted meg, hogy Jézus jelen legyen?*

A mai európai társadalom életéből hiányoznak a hagyományos társadalmak **beavató rítusai**, amelyek pl. a fiúknak a férfiak világába, lányoknak a nők világába való beavatását, egyfajta felnőtté avatásukat jelentette. Ezért sokan azzal próbálják a felnőttiséget elérni, hogy valami kihágást követnek el (acting out). Ettől nemhogy felnőtté nem válnak, hanem infantilizálódhatnak. Attól nem lesz beavatott, hogy „az ember egyszer fiatal” jelszavával kipróbálsz mindent, amit lehet.

A bűn nem tesz az életbe beavatottá, hanem a halálba visz. Gondolatok csak néhány lealjasító gólyatábori ún. „beavatásra”. Mennyire primitív és milyen kevés ész kell hozzá, mint például ahhoz is, hogy a vonaton az ülészeteket felvagdossam. Ehhez képest, milyen vonzó és erőteljes lehetett a keresztény beavatás (keresztelés), ha sokan állásukat és életüket is kockáztatták, csak hogy beavatottjai legyenek ennek a menyegzős közösségnek.

SZABADSÁG HIÁNYA:

Dolgoznunk kell, de ne csak a munkával foglalkozzunk; játsszunk, de ne a játék irányítson! Se munka, se a szórakozás ne uralja le az életünket!

Tudnunk kell kilépni az idő (kronosz) szorításából. Ne gondoljuk magunkat annyira fontosnak, hogy egy percre sem állhatunk meg, mert ha maga az Isten is megengedhette magának, hogy olyannyira fontos tevékenységét (a teremtetést) megszakítsa, akkor nekünk is meg kell tanulnunk gyönyörködni Isten ajándékaiban, szereteteinkben, élvezni munkánk gyümölcsét és örvendezni, játszani. A zsidóknál a szombati nyugalom megtartása azt is jelezte, hogy ők nem rabszolgák, hanem Isten által megszabadított emberek. **Aki nem tud szórakozni, ünnepelni, örülni és élvezni Isten ajándékait, az még nem szabad ember.** Sok ilyen mélabús, bezárkózó fiatal keresztény van. Gondoljunk a tékozló fiú történetében az idősebb fiúra, aki leszólja a másikat, nem akar velük együtt ünnepelni, aki felsőbbrendű magányba zárkózik, de valójában ő is szívesen bulizna („nekem még egy gödölyét sem adtál soha, hogy egyet mulathassak barátaimmal”). Csak talán nem velük. Vagy nem úgy, ahogy az apja. Ebben a történetben mindenki bulizni akar. Az idősebb fiú, a fiatalabb és maga az Apa is. A fiatalabb fiú még nehezen tudja elképzelni a bulit anélkül, hogy kiforduljon magából, az Atya tud igazán bulizni, s Ő tanítgatja rá a fiait.

Nemcsak akkor vagyunk rabszolgák, függők, ha nem tudunk szórakozni, hanem ha rabjává válunk valami szórakozásnak, vagy ha valamely szórakozás károsan befolyásolja életünket, kapcsolatainkat, világlátásunkat, gondolkodásunkat. Aktív kisebb testvéreink a magyar átlaghoz képest többet töltenek naponta közösségi portálok előtt, ami több órát tesz ki és közben nem szabadok arra, hogy imádságra szánjanak naponta fél órát vagy elmenjenek egy hétköznapi Szentmisére. Sok **számítógépes játék** vagy film felkorbácsolja bennünk az erőszakosságot vagy a nemi ösztönt, megkötöz, az állati szintre húz, s nem felel meg. Lehet bármennyire művészi vagy esztétikus a megjelenítés, valójában antiművészetről van szó.

MIÉRT JÓ JÉZUSSAL BULIZNI?

A világi bulikon sokszor klikkek lesznek, esetleg magányos szigetek, akik a hangzavar miatt értelmes szót sem tudnak váltani egymással, csak vonaglanak egymás mellett, vagy legfeljebb egy-egy emberre cuppannak rá levakarhatatlanul. Miért jó Jézussal bulizni? Nem a sok pénzen múlik, hanem a sok kreativitáson. Tágassága van, s nem szűk körű, mint az idősebb fiú bulija. Biztonságban érezheted magad és szorongás nélkül felszabadulhatsz, mert mindenki tudja a határokat, hisz mindenki alkotója az ünnepnek és nem megrontója (mint a tékozló fiú). Mindenki hozzátesz a bulihoz, s nem csak kapni akar. Mindenki úgy élvezi, hogy se magát, se a másikat nem károsítja. Tisztelet légköre vesz körül mindent, tapintat, humor, igazi szabadság, kreativitás. Itt mindent szabad, ami nem bűn. Itt úgy fogadnak el, ahogy vagy. Itt önmagad lehetsz. Itt nem kell trendinek lenned. Rengeteg az ötlet és a játékoság. Jézus bulija soha nem egysíkú. Nem lehet ráunni, hisz mindig új. Igazi közösségi buli. Mindenki a többiek boldogságáért is van. A megosztott öröm így sokszorozódik. A mennyország lesz a legnagyobb buli. Jézussal bulizva másnap se vagy másnapos. De még másnap, sőt harmadnap is tart a hatása. Semmit se kell szégyellj, ami nem bűnös! Jézus bulija nem függés, hanem növekvő szabadság felé visz. Egyes bulikon a világ beszűkül, itt kitágul, szerhasználat nélkül. Nem annyira a körülményekben, hanem az emberekben van a buli. (Lásd: idősebb vagy fiatalabb fiú). Köztük, bennük dől el, hogy lesz-e? Jó lesz-e?

FELELŐSÉGÜNK EGYMÁSÉRT

Nagyon figyelniünk kell egymásra, és felelősek vagyunk egymásért. **„Tehát ha az étel megbotránkoztatja testvéremet, inkább soha nem eszem húst, csak hogy testvéremet meg ne botránkoztassam.” (1Kor 8,13)** Keresztényként szórakozva,

ha félreérthetnek, és a zsenge hitű ismerőseink megbotránkozhatnak rajtunk pl. ha iszunk egy sört, akkor inkább ne igyunk (mert pl. én lehet, hogy tudom a határt, de egy kevésbé érett ismerősöm nem fogja tudni, s ezzel én is oka leszek bűnének. Továbbá nem elég jónak lenni, hanem jónak is kell látszani, ha – akaratom ellenére - könnyen félrevezetődhet általam a másik.) Ha keresztényként rossz vagy félreérthető példát mutatunk egymásnak, nagyon negatívan tudunk hatni egymásra. A másik szentesítve érezhet általam bizonyos bűnös magatartásokat. Különösen veszélyes ez felelős keresztényeknél. Mindig példaképek vagyunk, akár akarjuk, akár nem. **Egy másik keresztény rossz példa, ha megengedhetőnek tűnethet fel olyan magatartásokat, melyeket korábban megengedhetetlennek éreztünk.**

Fontos, hogy mi, keresztények megteremtsük a **saját bulikultúránkat**. Tudjunk úgy bulizni, szórakozni, sportolni, hogy Jézus örömét lelje bennünk. **Olyan zenét válogassunk, ami közösségi, másrészt szövegükben ne meghasonlottságot tükrözzenek, vagyis a keresztény értékekkel ne legyenek összeegyeztethetetlenek. (Agresszív, durva vagy szexuális tartalmú dolog ne legyen benne).** Törekednünk kell, hogy minél tisztább legyen a bulikultúránk, és legyen bátorságunk arra, hogy ha valami az értékrendünkkel ellenkezik, fölálljunk és elmenjünk. Akkor viszont bűnrészesek vagyunk, ha az erkölcstelen tartalmú zenét támogatjuk, és nem érzünk bennük semmi problémát, hanem táncunkkal a zene tartalmával való azonosulásunkat fejezzük ki. Talán ettől lényegesen eltér az, amikor becsúszik egy-egy tartalmában nem odaillő zene, amit inkább elszenvedünk, minthogy azonosulnánk vele. Nagyon fontos lenne, hogy teremtsünk magunknak tiszta forrású szórakozási alkalmakat. Tehát, hogy nálunk biztonságban legyen valaki, pl. hogy ha egy buli van, akkor oda szívesen elengedik a gyerekeiket, mert ott biztonságban vannak. Számot tudjunk adni róla, hogy mi fog ott történni, mi lesz a program. Társasjáték, parti, hogy hogyan lesznek kontrollálva a határok.

TESTVÉRI FEDDÉS FELELŐSSÉGE – avagy légy JÓ MUMUS! ☺

A bulikon, táncos-zenés diszkószerű alkalmakon *tudunk-e szólni egymásnak, hogy te figyelj már, ne igyál, vagy így ne táncolj*, ne viselkedj, mert ez klikkesedő vagy szemérmetlen stb. Föl merjük-e ezt vállalni valamennyien, hisz keresztény kötelességünk, vagy legalább annak felelősségét, hogy a közösségből néhányakat kinevezünk erre a szolgálatra, vagy azt várja mindenki, hogy majd a pap szól, ha itt van. De talán egyesek alig várják, hogy elmenjen. Akkor van egy életünk, amit keresztényként a templomban mutatunk, de közben a hétköznapiaink nem a tisztaszívűségről szólnak. Ne engedjük meg magunk között ezt. **„Nem tudjátok, hogy egy kevés kovász az egész tésztát megerjeszti? El a régi kovással, hogy új tésztává legyetek, amint hogy kovásztalanok is vagytok!” (1Kor 5,6-7)** Ki kell vetnünk magunkból ezeket a magatartásmódokat, a rosszasság kovaszát, mert belülről mérgez és a jóság kovaszává kell lenni! Kovászoljuk a bulikat! Tanuljunk meg szeretetből jó mumussá válni egymás számára, ha kell, vagyis alakítsuk ki a testvéri feddésnek és figyelmeztetésnek humoros, kedves, de határozott, stílusos, vagány formáját, hogy ne vénasszonyos botránkozás legyen belőle, ami gőgös elkülönülésből fakad, hanem testvéri szeretetből fakadó intés, ami a közös ünnep és szórakozás jóleső örömét félti és őrzi.

AMIKOR NEMET KELL MONDANI

Egyszer kispapként elmentem reverendában színházba. A tizedik percben olyan erkölcstelen jelenetek voltak a színpadon, hogy ki kellett jönnöm. De ez egy kis stúdiószínház volt, ezért csak a színpadon keresztül volt menekülési út. Nem kis bátorságra volt szükségem, hogy elinduljak. Képzeltétek a jelenetet. Bevonul a reverendás alak. A kulisszák mögött szerepére várakozó energiatakarékos öltözetű cickós nő, némi zavarodottságot mutatott. Nem értette. Megváltozott a forgatókönyv? ☺ Néha nehéz egy-egy ilyen döntést meghozni, de csak így lehetünk hitelesek. Válogassuk meg a színdarabokat, filmeket, internetes tartalmakat, képeket, amiket megnézünk. Nagyon szórakoztatóak tudnak lenni, de iszonyúan bemásznak a negatív képek, szavak a fejünkbe. *Tudom-e kikapcsolni a tv-t, amikor érzem, hogy ez most egy lelkemet szennyező kép vagy tartalom?* Vagy megnézem kritikátlanul az összes filmet? Nagyon rövid egy emberi élet. Így mondta egyszer Bíró püspök atya: „Gyerekek, csak jó könyvet szabad olvasni, mert túl rövid ahhoz az élet, hogy minden könyvet elolvassunk.” Ugyanígy a filmekkel és a zenével is. Válogass, legyél igényes!

Keresztény fiatal olvashat-e antik szerzőket? – ez volt egy 4. századi egyházatyai fiataljainak kérdése. Hiszen abba néha nem keresztény tartalmakról, az istenek bűnös magatartásáról, durvaságáról, vad szenvedélyeiről van szó. Nagy Szent Bazil így ír róla: A világban kell élni, de nem ebből a világból valók a keresztények, ezért ezekhez óvatosan kell közeledniük, mint a méhecskének. Az értéket kell keresni bennük. Azokat a fejezeteket, oldalakat kell keresni, amik értékesek; ahogy a méhecske rászáll a világra és kiveszi belőle a mézet, a mérget pedig ott hagyja. Nekünk is így kell kiválasztó funkciót beindítani a tekintetünkben, a gondolkodásunkban. Mik azok a gondolatok, amik mérget tartalmaznak, mik azok a hatások, amik negatívan hatnak ránk. Melyik oldalakat, képeket nézem meg az interneten és melyiket nem, mikor kell tudnom elkapcsolni a filmet vagy egy felugró ablakot. **Van, amikor nemet kell mondanunk, amikor fel kell állítani egy határt (el kell jönni valahonnan pl. buliból, tévé, internet elől), és vannak olyan helyzetek, amikor felszabadulhatunk. Ezért fontos olyan keresztény bulikultúrát kialakítani, ahol ez nem probléma. Ahol biztonságban érezhetjük magunkat.** Régióinknak és egyházmegyénk ifjúságának, mente misszióinak a lelkisége, hogy Krisztus van a középpontban, és őhozzá legközelebb az Eucharishtiában lehetünk. És akkor élünk vele, hogy ha két mise között az életünk is istentisztelet lesz, ha életünkben Isten országát éljük és keressük. **A nyári táboroknak is van ilyen Isten országa jellege, vagy minden Isten országa vagy semmi sem az. Ennek a tábornak minden szelete (mosogatás, strandolás, focizás, imádság, templomi szolgálatok) Istenről szól, vagy semmi sem szól róla hitelesen.** Életünknek ne legyen olyan szelete, amiből kizárjuk az Istent, ahol nem Ő az Úr. Vagy éljük az Isten országát, vagy nem. Hát éljük!

KÉRDÉSEK: Ma mik azok a foglalkozások és szórakozások, melyek a kereszténységgel nem, vagy csak nehezen összeegyeztethetők? Mondj egy filmet vagy egy szórakozási alkalmat, ahonnan úgy érezted, el kellene jönnöd és nem kellene tovább folytatnod! Vannak-e akadályai bennem az igazi tiszta örömnak? Mitől lesz jó egy buli? Te milyen szórakozásokat szeretsz, mi az, ami kikapcsol? Mi az, ami beszennyez vagy legalábbis érzésed szerint egy Krisztustól idegen világot közvetít feléd szórakozásaidból? Zavar-e? Vagy jól érzed magad benne? Felismered-e, hogy kísértés? Mit teszel ellene, hogy ne kerülj a hatása alá, ne kússzon be a gondolataidba, életedbe, ne mérgezze kapcsolataidat befolyásoló hatása? Milyen tudatos és tudattalan befolyásoló hatásokat érzékeltél már a szórakoztató ipar vagy a világ irányából? Mi az, amiket úgy nyelsz be, hogy észre sem veszed, és mégis befolyásolja élethez való hozzáállásodat, választásaidat, vagyis manipulál? Hogyan tudnád ezeket jobban kivédeni? (ima, böjt, Egyház tanítása, Isten akarata irányítása szerint élni + elkerülni az olyan tartalmakat, műsorokat, közegeket, (netán embereket), melyek gyengítik hitemet és Isten országának növekedése ellen hatnak). Tudom-e megkülönböztetni a mérget az értékes szellemi, fizikai tápláléktól (méhecske), majd abbahagyni, kikapcsolni, ha érzem, hogy lelkemet szennyező világ, kép vagy tartalom jön felém valahonnan? Cigi, füves cigi, drog teljes kizárása és elkerülése érdekében mit teszel? Mi az alkoholhoz való viszonyod? Milyen elhatározást teszel? Mi lesz az a mérték, amit soha nem lépsz át azért, hogy Jézus jelenlétében ajándék maradhass? Miben fogsz ezután másképp szórakozni? Láttál-e már olyat, hogy bulikon fiúk-lányok nem tisztelettel és szemérmesen fordultak egymáshoz? Mit teszel ezen a téren a jövőben? Hogyan szólnál pl. egy keresztény bulin egy párnak, akik egymásra másznak egy kicsit? Hogyan magyaráznád meg? Miért is zavaró ez? Miért is nem krisztusi? Miért romboló? Hogyan tudnád ezután kikapcsolódásaidat Jézussal egyesülve jobban megélni Isten dicsőségére? Volt-e, amikor ez sikerült már? Volt-e amikor nem, és „rosszul” szórakoztál? Számodra mi a kísértés, hogy Isten országának örömétől eltérülj hamis látszatörömök felé? Végül egy lelkiismeretvizsgálati szempont: Van-e bűnös öröm, vagy élvezet az életedben, vagy olyan szórakozás az életedben, amiben nem engeded meg, hogy Jézus jelen legyen?